

Middelen en voornaamste argumenten

In casu bepaalt artikel 16, lid 1, van richtlijn 2001/19/EG, dat de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen moeten vaststellen om uiterlijk op 1 januari 2003 aan deze richtlijn te voldoen, en dat zij de Commissie hiervan onverwijld in kennis moeten stellen.

De Commissie stelt vast, dat Griekenland met betrekking tot het beroep van dierenarts nog niet de nodige maatregelen heeft getroffen.

(¹) PB L 206 van 31.7.2001, blz. 1

Hogere voorziening ingesteld op 10 maart 2006 door Roderich Weißenfels tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 25 januari 2006 in zaak T-33/04, Weißenfels tegen Europees Parlement

(Zaak C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: R. Weißenfels (vertegenwoordiger: G. Maximini, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies van rekwirant

1. vernietiging van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 25 januari 2006 in zaak T-33/04 (Weißenfels/Europees Parlement) (¹), betekend op 31 januari 2006;
2. nietigverklaring van het besluit van geïntimeerde van 26 juni 2003 waarbij op de dubbele kindertoelage van rekwirant als bedoeld in artikel 67, lid 3, van het Statuut een ten gunste van zijn zoon Frederik uit andere bron betaalde bijzondere uitkering voor zwaargehandicapten in mindering is gebracht;
3. nietigverklaring van de stilzwijgende afwijzing van geïntimeerde om rekwirant overeenkomstig zijn verzoek van 4 juni 2003 de in het verleden ten onrechte ingehouden dubbele kindertoelage toe te kennen;
4. nietigverklaring van het besluit van geïntimeerde van 28 april 2004 waarbij de aan zijn zoon Frederik van rekwirant uit andere bron toegekende bijzondere uitkering voor zwaargehandicapten wordt aangemerkt als „soortgelijke toelage” in de zin van artikel 67, lid 2, van het Statuut als de aan rekwirant toegekende dubbele kindertoelage;
5. veroordeling van geïntimeerde om aan rekwirant de schade (subsidiar: ter hoogte van de wettelijke rentevoet) te vergoeden die is ontstaan doordat sinds 1 december 1998 ten onrechte gedeelten van zijn bezoldiging zijn ingehouden in de vorm van de dubbele kindertoelage;
6. verwijzing van geïntimeerde in de kosten van de procedure in beide instanties alsmede in de noodzakelijke kosten van rekwirant.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant voert in zijn hogere voorziening aan dat het Gerecht van eerste aanleg procedurefouten heeft gemaakt, omdat het in het bestreden arrest de vorderingen van rekwirant onjuist heeft beoordeeld en zijn vordering op onrechtmatige wijze heeft beperkt. De vaststelling van het Gerecht dat enkel in repliek een schadevordering is geformuleerd is onjuist aangezien de desbetreffende oorspronkelijke vordering in het verzoekschrift op basis van de inhoud ervan als een schadevordering moet worden aangemerkt.

Het Gerecht heeft de gelijksoortigheid van de beide toelagen in kwestie — als voorwaarde voor toepassing van artikel 67, lid 2, van het Statuut — formeel niet getoetst en inhoudelijk verkeerd opgevat. Formeel kan er geen sprake zijn van „soortgelijke toelagen”, aangezien de Luxemburgse bijzondere uitkering geenszins aan een werkzaamheid in loondienst is gekoppeld. Inhoudelijk moet de afwijking in samenhang met het doel van de beide toelagen worden beschouwd: terwijl op de toelage bedoeld in artikel 67, lid 3, van het Statuut enkel aanspraak kan worden gemaakt door rekwirant zelf — ongeacht zijn woonplaats — om zijn lasten te verlichten, heeft alleen de rechthebbende — dat wil zeggen de zoon van rekwirant — zolang hij in Luxemburg woont, voor zijn verzorging recht op de op zich staande Luxemburgse bijzondere uitkering.

Toepassing van artikel 67, lid 2, van het Statuut is dus uitgesloten, nu er formeel noch inhoudelijk sprake is van een soortgelijke toelage uit andere bron in de zin van het desbetreffende gemeenschapsrecht. De tegengestelde opvatting vormt derhalve schending het gemeenschapsrecht.

(¹) PB C 74, blz. 18.